

Forfatter: Bang, Herman

Titel: SOMMERDAG

Citation: Bang, Herman: "SOMMERDAG", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang06val-shoot-workid56422/facsimile.pdf>
(tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Man hørte kun svagt
den knitrende Ild
og sagte mod Gulvet
den vuggende Lyd
af Stolen, hvori hun gynged.

Saadan læste de roligt.
Til paa én Gang de begge
løftede Blikket
og Øje i Øje
smilte de længe;

Hvor vi elsker, hviskede hun;
— og de læste igen.

SOMMERDAG

Det var en Sommerdag,
de gik ned fra Hradschin,
Solen laa rigt
over Paladsernes Haver,
og langs med Moldauens Bred
dufted Akazierne sødt.

Klokkerne lød
klingert over Nepomuks Bro
oppe fra Domen til Fest.
Hvor glimtede Moldauens Vand.

Paa Broen
en Vrimmel der var
af Levende, Folk og Fæ,
i Sydens Søndagsliv,
i Sydens Glød.

Og over det
Himlen laa,
saa klar og lys
som en Troendes
Salighedsdrøm.

Da standsede hun,
og i unævnelig Fryd —
som ene med ham
i en Verden
af Sol og Lys —
hviskede hun:

„Elskte, Nepomuks Mænd
saa først Lykken idag.“

En Høst har visnet
Akaziernes Blad
siden da.

De vil grønnes igen,
og atter vil Elskovs Ord
hviskes under Nepomuks Mænd
— hviskes af andre igen.

BRAHMINEN

I.

Hvorfor, Bajadere, frister Du hin Brahmin
med dine Læbers Rødt og med dine Smil?
Véd Du da ej, at i Templet ved Ganges' Bred
gav han Indiens Gud hele sit Liv?